

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

EL BUTLLETÍ

número 67 / novembre-desembre 2006

ALEJANDRO MARGULIS

EL BUTLLETÍ CELEBRA 20 ANYS AMB NOVA IMATGE

El Butlletí de l'ACEC estrena nou disseny i imatge coincidint amb el vintè aniversari de la seva posada en funcionament i amb el desig de l'entitat de reforçar els canals d'informació i de servei a l'associat. *El Butlletí de l'ACEC* manté la seva estructura d'edició bilingüe i solidifica el seu posicionament de defensor dels drets patrimonials dels autors per mantenir la seva cita bimensual amb els associats.

Europa força les biblioteques a pagar drets d'autor

En record de
Marie Alice Korinman

Entrevista a
Carlos Vitale

Noves presentacions
a l'Aula dels Escriptors

Més a prop de la **Biblioteca**
digital

El Butlletí celebra 20 anys amb nova imatge

El Butlletí de l'ACEC estrena disseny i imatge, coincidint amb el recent vintè aniversari de la seva primera aparició. D'aquell butlletí de vuit pàgines en blanc i negre que va servir per informar de l'actualitat de l'entitat durant la segona meitat dels vuitanta fa més de vint anys i la imatge i el contingut han anat variant i evolucionant una i una altra vegada, però la filosofia de servei a l'associat i en defensa dels seus drets patrimonials s'ha mantingut fidel als seus principis al llarg d'aquestes dues dècades. El nou format d'*El Butlletí de l'ACEC* manté la seva concepció bilingüe responnent a un dels principis de l'ACEC.

A la portada del primer número es va establir la declaració d'intencions de la publicació: "Este es un boletín deliberadamente modesto, un buzón abierto y público de nuestros socios, una plataforma de comunicación entre los escritores. Pretendemos que responda a las inquietudes generales y que sirva para dar fe de vida de unos escritores de Catalunya". I amb aquesta voluntat ha seguit la seva trajectòria.

Els continguts són i han estat diversos. A banda d'informació diversa sobre actes, premis, notícies publicades a la premsa en relació amb el món de l'escriptura i la traducció, etc. el butlletí sempre ha volgut fer ressò de les reivindicacions i les polèmiques en les que s'han trobat els interessos d'escriptors i traductors. Sense anar més lluny, en el mateix primer número es publicava un text programàtic que es va fer arribar a les institucions públiques on es reclamava la fi dels treballs gratuïts que l'escriptor fa en diversos àmbits i sobretot en els mitjans de comunicació (tertúlies, conferències, taules rodones, premis literaris, etc.), atès que la majoria d'aquests actes o bé tenen un pressupost propi o han obtingut una subvenció per dur-se a terme.

En el segon número, d'altra banda, les vindicacions van fer referència al món de la traducció. Posteriorment, s'ha anat fent ressò d'altres polèmiques, per exemple la qüestió dels drets d'autor, la polèmica del préstec bibliotecari que fins ara no s'ha resolt, etc.

En les primeres aparicions del butlletí, els continguts els escrivien els mateixos membres de l'ACEC: José Luis Giménez-Frontín, Ana Maria Moix, Marta Pessarrodona, entre d'altres. Mica en mica, es va anar incloent-hi també la publicació de qüestions legals –com la proposta d'un nou contracte pels editors adequat a la nova Llei de la Propietat Intel·lectual de 1987–, el resum de les ponències i conclusions de les trobades d'associacions i unions d'escriptors, els continguts de les assemblees generals, homenatges a escriptors desapareguts, i d'altres. Unes modificacions de continguts que també anaven lligades a canvis d'imatge: aparició d'un color, canvi de paper, canvi de mides...

La proposta d'una edició bilingüe en català i castellà va sortir a la llum per primera vegada el número 7, publicat el mes de gener de 1989. Fins el número 23, cada pàgina del butlletí va tenir dues columnes, una per a cada idioma. El número 24, però, publicat el mes de maig de 1997, es va replantejar la maquetació bilingüe i, enlloc d'incloure dues columnes, es va començar a publicar el butlletí dividit en dues parts: una banda per al català i l'altra per al castellà. Un replantejament que va coincidir amb l'ampliació del número de pàgines i la intenció de donar-li un aire més periodístic al contingut.

El número 45 (setembre del 2002) va suposar l'estructuració de la publicació en diverses seccions i un renovat disseny, que va constituir els precedents del que és aquest nou butlletí que teniu a les mans.

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA
ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

Amb el patrocini de:

I la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

Edita:

Associació Col·legial
d'Escriptors de Catalunya

Adreça:

Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 5a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
secretaria@acec-web.org
www.acec-web.org

Horari d'atenció a l'associat:

De dilluns a divendres, de 16 a 21 h.

Realització de continguts i maquetació:

Hydra Media (Tel. 93 894 53 75)

Fotografies:

Carme Esteve

Impressió:

L'Eco de Sitges

Coordinació:

Secretaria de l'ACEC i Hydra Media

Dipòsit legal: B-8.579/97

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresidenta:

Pilar Gómez-Bedate

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Tresorer:

Dante Bertini

Vocals:

Agnès Agboton, Carme Camps,
Mayte Giménez, José María Micó,
Anne-Hélène Suárez i Antonio Tello

Il·lustracions d'aquest número ALEJANDRO MARGULIS

Nascut el 1961 a Boston (EUA), però resident a Buenos Aires, és escriptor, periodista, editor, artista i professor d'universitat. Ha escrit en els principals mitjans de comunicació argentins, ha publicat cinc llibres (dues novel·les i tres periodístics) i és autor de creacions plàstiques i literàries en el món digital.

El Tribunal de Justícia Europeu obliga Espanya a pagar pel préstec bibliotecari

La Justícia europea sentència a favor dels drets d'autor en el préstec

Ja no hi ha volta enrera: el Tribunal de Justícia Europeu va dictaminar sentència el passat 26 d'octubre sobre el conflicte en matèria de drets de préstec bibliotecari i el govern espanyol definitivament haurà d'adaptar la seva legislació al dret comunitari.

La Comissió de les Comunitats Europees mitjançant el seu recurs, demanava al Tribunal de Justícia que declarés que el Regne d'Espanya havia incomplert les obligacions que li pertocaven, en virtut dels articles 1 i 5 de la Directiva 92/100/CEE, sobre drets de préstec i lloguer i altres drets afins als drets d'autor en l'àmbit de la propietat intel·lectual pel fet d'haver eximit l'obligació de remunerar els autors pels préstecs públics d'obres emparades per drets d'autor en gairebé totes les categories d'establiments. La sentència del tribunal suposa la victòria de les associacions d'autors en la seva ferma defensa dels drets patrimonials dels escriptors. L'Estat haurà de determinar en breu la forma en què executa la sentència i, per tant, com formalitza el pagament dels drets pel préstec bibliotecari.

La Directiva assenyalava que "considerant l'esforç creatiu i artístic dels autors i artistes intèrprets o executants, exigeix uns ingressos suficients que serveixin de base per a nous treballs creatius i artístics". En l'article 1 estableix que els EEMM reconeixeran el dret d'autoritzar o prohibir el lloguer o préstec d'originals i còpies d'obres protegides pels drets d'autor. Entenent per lloguer d'objectes el posar-los a disposició pel seu ús durant un temps limitat i amb un benefici econòmic o comercial directe o indirecte. I entenent com a préstec d'objectes el posar-los a disposició sense un benefici econòmic o comercial a través d'entitats accessibles al públic.

D'altra banda, a l'article 5 s'estableix que els EEMM podran fer excepcions als drets d'autor pel que fa als préstecs públics sempre que aquests autors obtinguin com a mínim una remuneració pel préstec -remuneració que els EEMM podran determinar lliurement en funció dels seus objectius de promoció cultural-, i podran eximir a determinades categories d'establiments d'aquest pagament.

La normativa espanyola, però, no es va adaptar

>EL PRÉSTEC DE LLIBRES A LES BIBLIOTEQUES RECONEIXERÀ ELS DRETS D'AUTOR

correctament a aquesta nova legislació. Al dret exclusiu de préstec reconegut als autors en els articles 17 i 19 se li va afegir una excepció: "els museus, arxius, biblioteques, hemeroteques, fonoteques o filmoteques que pertanyin a entitats d'interès general de caràcter cultural, científic o educatiu sense ànim de lucre, o a institucions docents integrades en el sistema educatiu espanyol, no precisaran autorització dels titulars dels drets ni els satisfaran cap remuneració pels préstecs que realitzin". Una excepció que finalment es convertia en l'anul·lació gairebé absoluta del dret dels autors a percebre una remuneració pel préstec, perquè incloïa gairebé tots els tipus de centres d'estudi i consulta.

Així ho va manifestar la Comissió en el seu darrer recurs: "l'obligació de pagar remuneració als autors pel préstec no autoritzat de les seves obres és tan restringida que és raonable dubtar que pugui

tenir cap aplicació pràctica”. Ateses les restriccions de la legislació espanyola, només es feia efectiva l’obligació de remuneració en dos casos: quan l’establiment que concedeix els préstecs és una entitat privada amb afany de lucre, fet que és una contradicció perquè els préstecs efectuats amb afany de lucre no són préstecs sinó lloguers; i quan es tracta d’una entitat privada sense afany de lucre però no té cap “interès general de caràcter cultural, científic o educatiu”, cosa que és difícilment concebible segons la Comissió ja que qualsevol entitat que realitzi un préstec de llibres, pel·lícules, etc. pot considerar-se d’interès general a aquest nivell.

LA RESOLUCIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

SUPOSA UNA VICTÒRIA DE LES

ASSOCIACIONS D'AUTORS

D’aquesta manera, la distinció i excepció de centres establerta per la llei espanyola no era vàlida per a la Comissió perquè no afecta a “certs” establiments sinó a la seva totalitat.

L’Estat espanyol va argumentar que la Directiva no tenia cap criteri d’interpretació de la dimensió de la regla de remuneració sinó que permet llibertat d’apreciació per part dels Estats –fins al punt de permetre’ls atorgar una remuneració simbòlica o nul·la- i que, a més, no s’havia demostrat que l’amplitud de l’excepció de la normativa espanyola donés com a resultat una insuficiència d’ingressos per part dels autors de tal manera que no poguessin seguir creant altres obres.

Davant d’aquesta argumentació, el Tribunal va al·legar que en la interpretació del dret comunitari s’havia de tenir en compte el context i els objectius perseguits per la normativa i no només el sentit literal dels textos. És a dir, que si en aquest cas la normativa perseguia garantir uns ingressos suficients als autors i artistes per amortitzar les seves inversions, no podia ser que s’eximis a tots els establiments perquè llavors s’estava incomplint l’objectiu de la Directiva.

D’altra banda, el Tribunal al·lega que l’excepció a un principi general s’ha d’interpretar sempre restrictivament, per tant, l’expressió “determinades categories d’establiments” s’ha d’entendre com a referència a un límit quantitatiu. És més, la Directiva autoritza però no obliga als Estats membres a preveure una excepció a la norma general. De tal manera que, en cas de defecte d’un criteri de distinció, l’Estat en qüestió haurà d’aplicar la normativa de remuneració a tots els establiments.

Quan l’Estat espanyol addueix que la Directiva s’aplica a les entitats que controlen els establiments i no als establiments en sí, el Tribunal no considera que en faci una justificació pertinent que ho pugui acreditar. I tampoc li sembla vàlida l’al·legació per part d’Espanya en què apunta que no hi ha cap prova que demostrï que la no remuneració privi als autors d’uns ingressos suficients perquè considera que l’incompliment de la normativa que comet l’Estat és de caràcter objectiu i independent de les conseqüències que se’n derivin.

En conseqüència, el Tribunal declara que el Regne d’Espanya ha incomplert les obligacions que li incumbeixen en virtut dels articles 1 i 5 de la Directiva pel fet d’eximir a pràcticament la totalitat d’establiments de l’obligació de remunerar els autors pels préstecs públics d’obres subjectes a drets d’autor. A més, condemna a pagar les costes al Regne d’Espanya.

Finalment, el Govern haurà de començar a adaptar la legislació a la normativa europea. Aquesta vegada ja no pot fer-se enrere. Ara caldrà veure de quina manera ho fa i en quin model s’inspira.

CRONOLOGIA D'ANTECEDENTS

24 d’abril del 2003

La Comissió demana al Regne d’Espanya que faciliti informació sobre l’adaptació del dret espanyol a la directiva.

1 de juliol del 2003

Resposta per escrit de l’Estat espanyol.

19 de desembre del 2003

La Comissió elabora un escrit de requeriment instant a Espanya a adoptar les mesures necessàries per donar compliment a la directiva.

19 de març del 2004

Espanya presenta observacions.

9 de juliol del 2004

La Comissió considera no satisfactòries les explicacions que dona el Regne d’Espanya i per això dirigeix un dictamen motivat instant-lo a adoptar les mesures necessàries per donar compliment a allò especificat en el dictamen en els següents dos mesos a partir de la notificació.

13 de setembre del 2004

L’Estat espanyol remet un informe elaborat pel Ministeri de Cultura on reitera l’argumentació formulada per les autoritats espanyoles en resposta a l’escrit de requeriment i on s’invoça l’escassetat de recursos pressupostaris disponibles. Però la Comissió no troba convincents les al·legacions i decideix presentar el darrer recurs.

Homenatge a Marie Alice Korinman, organitzat per l'ACEC

En record de l'artista transcultural

La trajectòria creativa de la pintora i poeta Marie Alice Korinman, traspasada recentment, va ser objecte d'un brillant homenatge el passat 27 de novembre a la planta cinquena de l'Ateneu, que va reunir poetes, crítics i companys de la que va ser definida com a "artista transcultural" per les diferents disciplines que va conrear. L'acte, organitzat per l'ACEC, va consistir en diferents intervencions (vegeu l'article de Josep Anton Soldevila d'aquesta mateixa pàgina) i la projecció d'un vídeo sobre l'obra de l'autora homenatjada.

Marie Alice Korinman va ser autora de poesia i novel·la (en castellà, però també en francès), pintora (va participar en una cinquantena d'exposicions individuals i col·lectives) i dinamitzadora d'iniciatives culturals. Distingida amb la Medalla d'Or de l'Académie Européenne des Arts de France i per la Fédération National de la Culture Française, era també membre del Reial Cercle Artístic de Barcelona, vicepresidenta de l'associació El Laberinto de Ariadna i associada de l'ACEC.

> DRETS I COMENÇANT PER L'ESQUERRA: JOSÉ M. MICÓ I JOSEP A. SOLDEVILA. ASSEGUDES: GEMMA FERRÓN, TERESA COSTA-GRAMUNT I CARMEN BORJA

Homenatge a Alice Korinman

El passat dia 27 de novembre va tenir lloc en l'Aula d'Escriptors de l'Ateneu Barcelonès, l'acte d'homenatge a la nostre recentment desapareguda companya de l'ACEC. Les intervencions de Cèlia Sánchez-Mústich, Teresa Costa-Gramunt, Carmen Borja, Josep Mª Micó i

Gemma Ferrón, van posar paraules i imatges a l'inesborrable record que ens ha deixat a tots.

La poeta i pintora, d'origen francès, vivia a Catalunya feia 25 anys. Des d'aquest moment, la seva obra poètica es va desenvolupar principalment en castellà, publicant entre l'any 2000 i l'actual sis llibres de poesia i una novel·la en aquest idioma, amb una única incursió en el seu francès natal. De la seva pintura, la crítica va destacar les atrevides propostes formals, gens convencionals i amb una utilització dels colors que l'apropaven al fauvisme, influència que ella reconeixia, malgrat se sentís personalment més tocada pel constructivisme. La seva poesia, que utilitza les més diverses formes estròfiques, aconsegueix traspasar la frontera dels mons visibles i invisibles fonent, a través de la paraula, les essències de l'interior i l'exterior de la persona.

Res d'això va ser gratuït, en una recent entrevista declarava: "Vivo para no morir como he nacido. El ser humano tiene que encontrar el equilibrio con el Universo. Trato que en mi trabajo y en mi vida haya humildad y honestidad. Ese dialogo-búsqueda es mi arte. Se ha de ser un gran ser humano para ser un gran artista". I ho va aconseguir.

Josep Anton Soldevila

ENTREVISTA: CARLOS VITALE, guanyador del IX Premi Àngel Crespo

“Per molt prestigi que tinguis no sempre pots triar el nivell dels llibres”

Uns 150 llibres de literatura –entre els quals n’hi ha una cinquantena de poesia– traduïts. Carlos Vitale és un traductor ja consolidat i de prestigi que fins fa uns dies només havia estat premiat a Itàlia, país del qual en tradueix bona part de la producció literària al castellà, però finalment ha obtingut un guardó a la seva terra d’acollida: el premi de traducció Àngel Crespo.

Nascut a Buenos Aires, va venir a Barcelona fa 25 anys a estudiar els cursos de doctorat i ja no va marxar.

Com va entrar en el món de la traducció?

M’agradava i era una manera de guanyar-me la vida. Vaig venir aquí amb una beca i, quan es va acabar, vaig començar amb les traduccions. Per això vaig fer Filologia Italiana i no la tesi de doctorat. Em va semblar que em podia ser més útil. A Buenos Aires ja havia fet Filologia Hispànica.

Com l’ha fet sentir el premi?

Molt bé. És un premi molt important. A mi m’han donat uns quants premis de traducció, però aquest és el més prestigiós i també el primer que em donen a Barcelona i a Espanya. Fins ara me’ls havien donat tots a Itàlia. Em sento com profeta a la meua terra.

Creu que la traducció està pitjor aquí que a Itàlia?

Si. Perquè es paga menys i es treballa en condicions de pressa, i a més les traduccions que es fan aquí són pràcticament anònimes. Si fas una traducció de feina i el teu nom no consta a la portada es pot suportar, però en una traducció de poesia, que és pràcticament gratis, és molt desagradable.

Faci la carta als reis. Què demanaria per als traductors?

Moltes coses. En principi millorar les tarifes, després el temps per fer les traduccions, i final-

ment que se li donés més importància a la traducció en general. Em crida molt l’atenció, com deia abans, que en una traducció literària no hi figuri el nom a la portada. La traducció és molt important però no n’hi ha prou consciència. De vegades et trobes el teu nom al costat del *copyright* i no és una sensació gens agradable.

Què es pot fer per millorar la situació?

Doncs no ho sé, és difícil. Sobretot perquè el col·lectiu de traductors està molt dispers i per això no tenim cap força. Per molt que intentéssim unir-nos estic segur que sempre hi hauria espontanis, com el que acaba de llicenciar-se i treballa amb qualsevol condició...

“EL COL·LECTIU DE TRADUCTORS ESTÀ MOLT DISPERS I PER AIXÒ NO TENIM PROU FORÇA”

Sembla estrany tenint en compte que és un país on s’edita molt.

Si. I des de fa uns anys es tradueix molt bé. Però no se li dona el valor que hauria de tenir.

Només cal veure els honoraris que es paguen.

Si, la traducció es paga malament perquè hi ha tiratges molt baixos. És un cercle viciós que no es

pot millorar. A França fan més còpies i poden pagar més diners. Alguna vegada he parlat amb traductors italians o francesos i els he dit la quantitat de fulls que faig cada dia i com treballo matí i nit i es pensen que em faig ric, perquè el seu preu és molt diferent. Quan els comento el que cobro se sorprenden.

I no es podria utilitzar l'exemple europeu per millorar la situació a Espanya?

Això és una professió molt autònoma. El traductor acorda les condicions amb l'editor i no pots saber mai si un traductor arriba a un altre tipus d'acord. Per això has d'acceptar certes condicions i pots discutir però fins a un cert punt perquè després has de menjar. La situació és complicada, és una feina precària en tots sentits. És com una muntanya russa que va de l'excés al defecte. Mai saps quanta feina tindràs el proper mes. Avui refuses un llibre i demà estàs desesperat perquè et truquin per una feina. Per molt prestigi que tinguis no sempre pots triar el nivell dels llibres. De vegades també has d'agafar llibres que no t'interessen per molt que siguis un traductor reconegut.

*"FA POCs ANYS QUE S'HA COMENÇAT A
TRADUIR POESIA ITALIANA SERIOSAMENT:
ABANS ESTAVA ABANDONADA"*

S'ha de ser poeta per traduir poesia?

No, però és preferible. Penso que és millor però no se'n pot fer una llei. Hi ha excel·lents professors que tradueixen molt bé poesia. Has de tenir una certa sensibilitat, si no ets poeta, per poder traduir poesia. Has de ser molt bon lector de poesia, perquè una traducció de poesia no és un prospecte d'un electrodomèstic. Tot i que de vegades se li dona la mateixa rellevància...

En quina situació creu que es troba la traducció de poesia?

Jo crec que s'estan traduint molts llibres i molt bé. Aquest any, concretament, per a mi és molt important, pel fet que m'han donat el premi Àngel Crespo per una traducció de poesia italiana i Josep Maria Micó ha guanyat el Premi Nacional per una altra traducció de poesia italiana. La traducció de poesia, i encara més la traducció de poesia italiana, ha estat molt deixada de banda. Fa molt pocs anys que se l'ha començada a traduir seriosament.

Vitale guanya el novè Àngel Crespo per 'Las ocasiones', d'Eugenio Montale

> CARLOS VITALE, MONTSERRAT CONILL, JOSEP M. PUIG DE LA BELLACASA

El traductor Carlos Vitale és el guanyador del IX Premi de Traducció Àngel Crespo convocat per l'ACEC, per la traducció al castellà del poemari *Las ocasiones*, d'Eugenio Montale, publicada per l'editorial Ígitor. El Premi Àngel Crespo és una iniciativa en record del professor i traductor Àngel Crespo (1926-1995) i està convocat per la pròpia ACEC, el Gremi d'Editors de Catalunya (GEC) i el Centro Español de Derechos Reprográficos (Cedro).

En una Aula dels Escriptors plena de gom a gom, l'ACEC va fer lliurament del premi, considerat un dels més importants en llengua castellana i dotat amb 12.000 euros. La presidenta de l'ACEC, Montserrat Conill; el president de CEDRO, Josep Maria Puig de la Bellacasa, i el secretari del Jurat, Andrés Sánchez Pascual, van presidir l'acte.

Montserrat Conill va felicitar el guanyador per la seva tasca com a traductor, per la qual es necessita, segons la presidenta de l'ACEC, conèixer bé la literatura i ser un gran lector, i pel fet que ha acostat la poesia i la literatura italianes als lectors de llengua espanyola.

Vitale es va manifestar satisfet pel premi que "ha compensat part dels esforços que suposa la traducció de poesia", feina que ell considera precària i poc considerada, i per haver estat finalment reconegut en la seva terra d'acollida.

Carlos Vitale (Buenos Aires, 1953) és traductor literari al castellà d'obres procedents de l'italià, del francès i del català. Altres distincions rebudes per Vitale en la seva carrera, com el Premi Internacional de Poesia Ultimo Novecento 1986, el Premi Zaragoza 1992, el Premi Villa Chiva 1996, el Premi Venafro 2001, el Premi del Ministeri italià de Relacions Exteriors 2003 i el Premi Val di Comino 2004.

Els actes omplen l'agenda de l'ACEC

Llarga vida a l'Aula dels Escriptors

La presentació del llibre *Ya cada día es más noche*, d'Enrique Badosa –realitzada per José Luis Giménez-Frontín el passat 24 d'octubre a la Sala Verdaguer de l'Ateneu– ha estat un dels actes més rellavants convocats per l'ACEC. La sòlida trajectòria de Badosa i l'esplèndida edició del poemari per part de la Fundación Jorge Guillén avalaven l'interès despertat per aquesta presentació. El poeta barceloní recull en *Ya cada día es más noche* l'experiència de la memòria a través d'un llenguatge sincer des del qual contempla el món amb clarividència i una certa nostàlgia.

Juntament a aquest acte, l'agenda de l'entitat de la tardor ha inclòs altres destacades cites, com la presentació del llibre d'Antonio Tello *Historia breve de Argentina. Claves de una impotencia*, realitzada per Raúl Castro i Alejandro Gómez Franco el passat 10 de novembre. Tello analitza com un país tan ric com Argentina està abocat, cíclicament, a contínues i fatals crisis econòmiques i polítiques.

El passat 17 d'octubre, José María Micó va presentar el llibre de Gustavo Vega, *La frontera del infinito*, en el qual l'autor combina llenguatge i poètica des d'una marcada reflexió sobre la poesia visual. Per últim, Leonardo Valencia i Dúnia Gras van conversar a l'Aula dels Escriptors el 4 d'octubre sobre literatura equatoriana.

L'ASSEMBLEA DEL 2007 SE CELEBRARÀ EL 7 DE FEBRER

L'Assemblea General Ordinària i Extraordinària d'Eleccions per a la renovació parcial de la Junta Directiva es farà el proper dimecres 7 de febrer, a les 19h, a l'Aula dels Escriptors (cinquena planta de l'Ateneu).

Agenda d'activitats

Lectura poètica d'Alberto Silva

Presentat per José Corredor-Matheos
Dimarts, 30 de gener, 19.30h, Aula dels Escriptors

Assemblea General Ordinària i Extraordinària de renovació parcial de la Junta Directiva

Dimecres, 7 de febrer, 19h, Aula dels Escriptors

consulteu més activitats a: www.acec-web.org

> ENRIQUE BADOSA, A LA PRESENTACIÓ DE 'YA CADA DÍA ES MÁS NOCHE'

> LEONARDO VALENCIA I DÚNIA GRAS VAN PARLAR DE LITERATURA EQUATORIANA

> GUSTAVO VEGA, DAVANT EL RETRAT D'ANNA MURIÀ ABANS DE LA SEVA LECTURA

L'“OCTAVIO PAZ” DE PERE GIMFERRER

L'ACEC felicita Pere Gimferrer per l'obtenció del Premi Octavio Paz de Poesia i Assaig, concedit per la fundació creada per la família del que va ser Nobel de Literatura l'any 1991. L'anunci del premi va tenir lloc a Guadalajara (Mèxic) en el marc de la FIL el 29 de novembre.

Ajudes de CEDRO

CEDRO duu a terme un programa social d'ajudes assistencials per a situacions de necessitat i la prescripció extraordinària per a l'adquisició de materials sòcio-sanitaris. Més informació a www.cedro.com o el 93 272 04 45.

José M. Micó rep el Nacional a la millor traducció

El professor, poeta i traductor José María Micó ha rebut el Premi Nacional a la millor traducció d'un llibre, per *Orlando furioso*, del poeta italià Ludovico Ariosto (1474-1533). La distinció, concedida pel Ministeri de Cultura, ha estat paral·lela a la concessió del Nacional de Traducció a Agustín García Calvo.

Micó, que és membre de la Junta Directiva de l'ACEC i de la comissió organitzadora de les Jornades Poètiques que organitza l'entitat, ja va guanyar el Premi Diego Valeri per aquesta mateixa traducció l'any 2005.

> JOSÉ M. MICÓ

'Parientes pobres del diablo', de Fernández Cubas, premi Setenil

L'escriptora i membre de l'ACEC Cristina Fernández Cubas ha estat guardonada amb el Premi Setenil 2006 de relats breus per la seva obra *Parientes pobres del diablo* (Tusquets, 2006). Fernández Cubas ha guanyat el premi entre els més de cinquanta originals presentats a la convocatòria. *Parientes pobres del diablo* reuneix tres relats que abracen des del territori fantàstic fins a les relacions hipnòtiques amb personatges amb perfils diferents però perseguits o perseguidors, d'alguna manera, del diable.

VILA-MATAS, DISTINGIT AMB LA LEGIÓ D'HONOR FRANCESA

Enrique Vila-Matas ha estat nomenat Cavaller de la Legió d'Honor francesa en reconeixement "a la seva admiració i simpatia que inspira França en la seva prestigiosa carrera i per la seva contribució al desenvolupament en les relacions culturals entre França i Espanya", tal com va destacar l'ambaixador francès a Espanya, Claude Blanchemaison. Es tracta de la condecoració civil més important que es lliura a França. Vila-Matas, que és membre de l'ACEC, és un dels escriptors espanyols més llegits a França.

Giménez-Frontín guanya l'Esquíu de Poesia

José Luis Giménez-Frontín, poeta i secretari general de l'ACEC, ha guanyat el XXVI Premi Esquíu de poesia en llengua castellana per la seva obra inèdita *Requiem de las esferas*, presentat a concurs amb el títol *28 cantos augurales*. El Premi Esquíu, convocat per Caixa Galicia i la Fundació Valle Inclán del Ferrol, ha assolit un notable prestigi, com ho posa de manifest el seu reconeixement crític i la recepció en aquesta convocatòria de 157 originals procedents de vuit països.

El darrer adéu a Cesáreo Rodríguez Aguilera

Als 90 anys, després d'una llarga i intensa vida, ha mort a Barcelona el jurista, crític d'art i poeta Cesáreo Rodríguez Aguilera, nascut a Quesada (Jaén) el 1916. Membre, des de la seva fundació, de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya, així com de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (ACCA). També era acadèmic de Bellas Artes de San Fernando i patró del Centro de Arte Reina Sofía de Madrid, entre molts altres càrrecs i distincions.

Respectadíssim jurista, també va destacar pels seus articles de premsa, abans i durant la transició, en divulgació de temes jurídics en relació a les aspiracions democràtiques i per la seva intervenció en la creació del moviment progressista de la judicatura. Va ser vocal del Consell General del Poder Judicial i, el 1986, senador independent del PSC-PSOE. Va ser, per damunt de tot, un gran

humanista de cultura enciclopèdica, racionalitat insobornable, accentuadament generós i d'una àmplia creativitat. En el terreny de l'art, Rodríguez Aguilera va estudiar molts pintors contemporanis; en l'àmbit de la poesia, la seva obra reflecteix les seves reflexions existencials de maduresa, però en altres ocasions aborda lectures i inquietuds científiques com a matèria pròpiament poètica, avançant-se en dècades a les sensibilitats dels lectors.

Els seus amics, col·legues i companys de Junta Directiva de l'ACEC no l'oblidarem.

G-F

EN RECORD DE JORDI SARSANEDAS. L'ACEC s'afegeix a les mostres de condol per la recent desaparició de Jordi Sarsanedas. El qui va ser president de l'Ateneu durant les obres de remodelació que han permès l'ACEC millorar considerablement les instal·lacions socials va mantenir sempre unes cordials relacions amb la nostra entitat.

El patrimoni cultural i científic europeu a través del seu portal

Més a prop de la Biblioteca digital europea

El mes d'abril de 2005, els dirigents de França, Alemanya, Espanya, Itàlia, Hongria i Polònia van demanar a la Unió Europea crear una "biblioteca digital europea" a través de la digitalització del patrimoni cultural i científic d'Europa i la seva publicació a Internet.

Segons va manifestar la comissària europea de Societat de la Informació, Viviane Reding, en una reunió amb un grup d'experts i agents implicats en la qüestió que es va celebrar el darrer mes de març a Brussel·les per discutir les puntes del projecte, el seu objectiu era "fer accessible a tots els ciutadans i investigadors europeus l'herència cultural i científica d'Europa", ja fos pel seu entreteniment, treball o estudi.

És a dir, aconseguir a través d'un únic portal, traduït a diversos idiomes, donar accés al saber cultural i científic de biblioteques, arxius i museus de tota la UE i permetre que, per exemple, un finès pugui consultar un llibre d'un museu espanyol, i a la inversa.

A ESPANYA JA FEIA VUIT ANYS QUE S'ESTAVA TREBALLANT I LIDERANT UN DELS PROJECTES MÉS INNOVADORS

La proposta contrarestavava, en certa manera, el projecte que Google havia llançat uns mesos abans en cooperació amb diverses universitats americanes. El portal d'Internet nord-americà volia escanejar uns 15 milions de títols de diverses universitats dels EUA i d'Oxford. Per això en un primer moment es va actuar amb celeritat. El mes de maig la Comissió Europea va acordar destinar 96 milions d'euros a projectes de digitalització durant els tres anys següents, i el mes de setembre va iniciar la consulta pública per a recollir idees de particulars, empreses i institucions sobre com crear la biblioteca.

França havia estat el primer país en reaccionar.

Jacques Chirac, després d'aconseguir el consentiment del director de la biblioteca nacional, ja havia anunciat que el seu país competiria amb Google mitjançant la digitalització del seu fons bibliogràfic.

Posteriorment, 19 biblioteques europees, entre elles l'espanyola, van signar una moció de suport a aquesta proposta. A més de les biblioteques nacionals d'Espanya i França, van donar suport al projecte les d'Alemanya, Àustria, Bèlgica, Dinamarca, Estònia, Finlàndia, Grècia, Hongria, Irlanda, Itàlia, Lituània, Luxemburg, Holanda, Polònia, República Txeca, Eslovènia, Eslovàquia i Suècia.

A Espanya, però, ja feia vuit anys que s'estava treballant en aquest tema i liderant un dels projectes

LES RECOMANACIONS DE LA CE

El contingut de la biblioteca creixerà al mateix ritme que les col·leccions de les institucions involucrades, per això els Estats membres hauran d'invertir diners i esforç en la digitalització de les seves obres. Els tres aspectes més delicats sobre els quals la Comissió Europea ha fet èmfasi en les seves recomanacions són: la transparència en la gestió dels drets d'autor i en els catàlegs de l'obra que ja està digitalitzada, i la importància de la preservació de la informació digital.

D'ON VE I ON VA?

Actualitat: La biblioteca digital europea es construirà sobre la Biblioteca Europea (TEL) que ja existeix actualment (www.theeuropeanlibrary.org/portal/index.html) i que compta per ara amb la col·laboració i les col·leccions digitalitzades d'algunes biblioteques europees.

2007: S'espera que s'aconsegueixi una col·laboració de totes les biblioteques nacionals a la xarxa del TEL/CENL.

2008: Està previst que hi hagi accés multilingüe a les col·leccions digitals de les biblioteques a través del portal de TEL i que hi hagi un mínim de dos milions de documents digitalitzats.

2010: La biblioteca europea s'ha d'haver ampliat fins a un mínim de 6 milions de documents.

en matèria de biblioteques: la Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes (BVMC).

Per la seva envergadura i abast, el projecte involucrava representants del món editorial, industrial, bibliotecari i de la investigació, i els aspectes tècnics es van revelar com a importants arrel del conflicte en què es va trobar Google quan va començar a escanejar llibres sense el permís d'alguns autors o editorials i, per tant, vulnerant els drets patrimonials.

Aquesta va ser la primera sotragada del projecte. Però, tot i les dificultats de la proposta, derivades principalment de la manca de sensibilitat del portal per respectar els drets d'autors, el projecte ha continuat la seva línia. La Comissió Europea acaba de publicar un llistat de recomanacions per a que els països membres digitalitzin tot el seu material cultural, tant públic com privat, i el cedeixin a la Biblioteca digital europea.

Mica en mica, però, caldrà afinar les mesures de seguretat de la xarxa per tal que es garanteixi el cobrament dels drets d'autor. El problema no és la legislació vigent, que en general satisfà als titulars dels drets –segons es va demostrar en una enquesta pública realitzada per la Comissió Europea a través d'Internet amb l'objectiu d'obtenir idees sobre com crear la biblioteca-, sinó l'aplicació de la llei. Sobretot en països com Espanya on fins a dia d'avui ni tan sols es paguen els drets pel préstec de llibres a les biblioteques de consulta pública, tot i la resolució de la UE que obliga l'Estat a aplicar aquesta normativa. Tanmateix des de la Comissió es treballarà per harmonitzar a nivell europeu la protecció dels drets d'autor a Internet i abans de finals d'any l'Administració té previst presentar una proposta al respecte.

La UE s'ha marcat el 2010 com a data límit per

tenir digitalitzats com a mínim sis milions de llibres, pel·lícules, fotografies i documents. A finals d'aquest any, totes les biblioteques nacionals haurien d'estar ja col·laborant en el projecte i posteriorment s'hi incorporaran arxius i museus. Es calcula que el cost de la digitalització se situarà entre els 200 i 250 milions d'euros, diners que seran assumits majoritàriament pels Estats membres. Tanmateix, per tal de fer accessible aquesta memòria europea a través de la xarxa, la Comissió cofinanciarà la creació d'una xarxa de centres europeus de digitalització.

LA BIBLIOTECA VIRTUAL MIGUEL DE CERVANTES

Espanya, amb la creació de la Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes (BVMC), ha estat pionera en matèria de biblioteques digitals. La BVMC es va inaugurar el juliol de 1999 i és un projecte internacional - atès l'origen dels seus fons- d'edició digital del patrimoni bibliogràfic, documental i crític espanyol i hispanoamericà creat amb la voluntat de potenciar l'expansió universal de les cultures hispàniques a través d'Internet.

Va ser una iniciativa de la Universitat d'Alacant i el Grupo Santander, amb la col·laboració de la Fundació Marcelino Botín, i està dirigida per un equip de docents i investigadors universitaris. El seu catàleg pretén recopilar les obres més destacades de la literatura espanyola i hispanoamericana, així com els fons documentals i bibliogràfics relacionats amb ella, i també vol incloure, amb la col·laboració dels autors i les editorials, les darreres produccions literàries mitjançant la seva edició digital i la promoció de les novetats.

Pel seu arxiu, que inclou els fons bibliogràfics de les biblioteques nacionals i d'altres institucions d'Espanya i la resta de països hispanoamericans, i la seva configuració, es tracta d'un projecte punter a nivell mundial.

SI ETS AUTOR O EDITOR, A CEDRO LES TEVES PARAULES VALEN MÉS

CEDRO és l'associació que **gestiona col·lectivament els drets de reproducció d'escriptors, autors i editors**. Et posem a l'abast tots els nostres recursos perquè les teves paraules tinguin el valor que es mereixen. **Associa't:**

- ✔ Cada any rebràs els **drets econòmics** que et corresponen per la còpia de les teves obres.
- ✔ Et beneficiaràs de **multitud serveis** que posem a la teva disposició.
- ✔ Sense haver de pagar quotes ni desemborsar cap quantitat.

MÉS INFORMACIÓ

www.cedro.org

91 702 19 39

93 272 04 45

socios@cedro.org

cedrocat@cedro.org

CEDRO

CENTRO ESPAÑOL DE DERECHOS
REPROGRÁFICOS

Premis en llengua catalana

VI Premi de Poesia Sant Cugat Gabriel Ferrater

Modalitat: Poesia

Convoca: Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Lliurament dels treballs i informació:

Registre de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Pça. de Barcelona, 17. 08190 Sant Cugat del Vallès

Tel. 93 565 70 00

Dotació: 7.250 euros i publicació de l'obra premiada per Edicions 62

Termini de presentació : 27 d'abril de 2007

Extensió: la corresponent a un volum de 64 pàgines

XVIII Premi de Novel·la breu Ciutat de Mollerussa

Modalitat: Narrativa

Convoca: Ajuntament de Mollerussa

Lliurament dels treballs i informació:

Ajuntament de Mollerussa

Pl. de l'Ajuntament, 2.

25230 Mollerussa

Tel. 973 60 07 13. www.mollerussa.ddl.net

Dotació: 4.000 euros i publicació de l'obra per Pagès Editors

Accèsit: 1.000 euros

Termini de presentació de treballs:

31 de gener de 2007

Extensió: de 80 a 100 fulls

II Premi d'Assaig Francesc Ferrer i Gironès

Modalitat: Assaig

Convoca: La Busca edicions SL

Lliurament dels treballs i informació: La Busca edicions SL

C. de Castellterçol, 3

08023 Barcelona

Tel 93 213 90 69 i 93 246 62 91

Dotació: 6.000 euros i publicació de l'obra guanyadora

Termini de presentació de treballs: 30 de març de 2007

Extensió: de 100 a 120 fulls

Premi de Poesia Àngel Riera

Modalitat: Poesia

Convoca: Fundació Sa Nostra de Caixa de Balears

Lliurament dels treballs i informació:

Fundació Sa Nostra

c. de Can Tàpera, 5. 07015 Palma de Mallorca

Tel. 971 70 74 21

Dotació: 3.000 euros i publicació a la col·lecció El Turó

Termini de presentació: 12 de gener de 2007

Extensió: la normal en les obres de poesia

ALEJANDRO MARGULIS

XXIV Premi de Poesia Manuel Rodríguez Martínez

Modalitat: Poesia

Convoca Associació Cultural Amics de Joan Valls i Jordà

Lliurament i informació: Amics de Joan Valls

c. del Pintor Salvador Abril, 11. 46005 València

Dotació: 1.500 euros

Termini de presentació de treballs: 12 de febrer de 2007

Extensió: no serà menor de 400 versos

XIX Premi literari Vila d'Ascó

Modalitat: Narrativa

Convoca: Regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Ascó

Lliurament dels treballs i informació:

Regidoria de l'Ajuntament d'Ascó

c. de l'Hospital, 2. 43791 Ascó

Tel. 977 40 50 06

Dotació: 3.600 euros i publicació per Cossetània Edicions

Termini de presentació: 28 de gener de 2007

Extensió: de 150 a 200 pàgines

Relació de llibres i revistes ingressades a l'entitat

LLIBRES

Enrique Badosa. *Ya cada día es más noche.* Colección Cotalaire, de la Fundación Jorge Guillen, Valladolid, 2006.

Fernando Blasco. *Padre Santiago.* Piso 12 ediciones. Buenos Aires, 2006.

José Corredor Matheos. *El don de la ignorancia.* Premio Nacional de Poesía, 2005. Colección Nuevos Textos Sagrados. Tusquets Editores, Barcelona, 2004.

Eliseo Diego. *Poemas.* Selecció d'Enrique Turpin. Colección De Bolsillo. Plaza y Janes Editores, Barcelona, 2001.

Enrique Elorduy. *Lieder de otoño.* Devenir, Madrid, 2006.

José Luis García Herrera. *Las huellas del viento.* X Certamen de Poesía María del Villar, 9 de diciembre de 2004. Fundación María del Villar Berruezo. Tafalla, 2005.

Núria Gómez Granés. *Petons de pluja.* Arola Editors, Tarragona, 2006.

György Jánosházy. *Amb el crepuscle ha arribat la tardor.* Baláz Déri, traducció. Seminari de Traducció Poètica de Farrera, IX. Institució de les Lletres Catalanes. Editorial Emboscall, Vic, 2006.

Juan Marsé. *Cuentos Completos.* Edició d'Enrique Turpin. Colección Austral. Espasa, Madrid, 2002.

Luis Mateo Díez. *Los males menores.* Microrrelatos. Edición de Fernando Valls. Apèndix didàctic d'Enrique Turpin. Colección Austral. Espasa, Madrid, 2002.

Javier Moreno. *Cortes publicitarios. Premio Nacional de Poesía Fundación Cultural Miguel Hernández,* 2006. Devenir, Madrid, 2006.

Ana María Navales. *Mujeres de palabra de Virginia Wolf a Nadine Gordimer.* Sial ediciones, Madrid, 2006. *Travesía en el viento* (poesía 1978-2005). Calambur, Madrid, 2006.

Maclug d'Obrheravt. *Celtiké. Historias y leyendas celtas ibéricas.* Colección Olimpo. Edicomunicación, Barcelona, 2002. *Viriato, Rey de los celtas* (Celtiké 147-139 a.c.). Colección Lunaria. Editorial Celya, Salamanca, 2005.

António Osório. *El lugar del amor.* Traducció i introducció de Pilar Fernández Hernández i Ernesto García Cejas. Olifante ediciones de poesía, Zaragoza, 2006.

Miquel de Palol. *Dos poetas. Impressions d'Espriu a Vinyoli.* Edicions Columna, Barcelona, 2006. *Un home vulgar.* Premi Joanot Martorell, 2006. Edicions 62, Barcelona, 2006.

Carmen Plaza. *Tela que cortar.* Premio Carmen Conde 2006. Ediciones Torremozas, Madrid, 2006.

Arturo Pérez-Reverte. *El maestro de Esgrima.* Proleg de José María Pozuelo Yvancos. Apèndix didàctic d'Enrique Turpin. Colección Austral. Espasa, Madrid, 2005.

Manuel Rico. *De viejas estaciones invernales.* Manuel Rico. Pròleg d'Antonio Jiménez-Millán. Igitur, Montblanc, 2006.

Alberto Silva. *Celebración del mar.* Bajo la luna, Buenos Aires, 2004. *El viaje.* Posfacio de Marcelo Cohen. Editorial Paradiso Poesía, Buenos Aires, 2002.

Antonio Tello. *Historia breve de Argentina. Claves de una impotencia.* Sílex, Madrid, 2006.

Enrique Turpin. *Fábula rasa.* Antología de fábulas. Alfaguara, Madrid, 2005.

Arturo Usilar Pietri. *Un mundo de humo y otros cuentos.* Relatos. *La siembra de ajos. El venado. Simenón Calamis.* Relatos. Colección De Bolsillo. Plaza y Janes Editores, Barcelona, 2000 y 2001.

Esther Bartolomé-Pons. *iShelmá, Isrrael!* Pròleg de Jaime Vándor. Port-Royale Ediciones, Granada, 2006.

Federica Montseny, 1905-1994. Ponències presentades a la jornada realitzada el 13 de novembre de 2005, amb motiu del naixement de Federica Montseny. Autores, Sara Berbel i Sánchez. Marta Selva. Marina Geli. Antonina Rodrigo. Fina Birulés. Montserrat Palau i Mary Nash. Edita: Institut Català de la Dona, Barcelona, 2006.

Tretze veus experimentals. Antologia del "Seminari d'Investigació Poètica". Maica Duaigües i altres autors. Direcció i pròleg de Josep Colet i Giralt. Abadia editors. Maçaners, 2006.

REVISTES

EL TEMPS D'ART. Sumari: Reload, interferències entre l'art i els videojocs. Entrevista a Chris Crawford. Número de novembre - desembre 2006. País Valencià.

QUIMERA. Sumari: Entrevista Sergio Gaspar. Dossier: Antonio Gamoneda, claridad sin descanso. En el quirófano: Vargas Llosas, Riechmann, Enard. Número 275, Barcelona, octubre 2006.

QUIMERA. Sumari: Entrevista Guillermo Arriaga. Dossier: Literatura y Música. En el quirófano: Grass, Palahniuk, Fernandez Mayo. Número 276, Barcelona, novembre 2006.

TANTÀGORA. Sumari: Regina Ressa, cuentacuentos en Nueva York. Los cuentos recopilados por Félix barroso, La historia secreta del ratón Pérez. Número 3, Barcelona, tardor 2006.

REPÚBLICA DE LAS LETRAS. Sumari: Antonio Gala, Comunicar. El periodismo, un género literario más. Andreu Martín, Me parece que nos atacan. Número 97, Madrid, abril 2006.

PAPERS DEL LLAVI. Revista d'accio i sensació. Creació de Joves de Tarragona. Número 2, Tarragona, tardor 2006.

DELIBROS. Sumari: Especial propiedad intelectual. Número 201, Madrid, setembre 2006

BARCELONA. METRÒPOLIS MEDITERRÀNIA. MONOGRÀFIC. Sumari: Els llibres de Barcelona. El llibre a Barcelona durant l'edat mitjana. Número 7, Barcelona, setembre 2006.

CLIJ. Sumari: Libros conmemorativos y fantasía. Panorama de actualidad en las Comunidades. Número 197, Barcelona, octubre 2006.

BARCAROLA. Sumari: Dossier Lautréamont. Poesía, Juan Ramón Jiménez. Narrativa. Traducciones inéditas. Monográficos, Edgar A. Poe. Número 68-69, Albacete, novembre 2006.

TRANSLATIO. Sumari: Bibliographie, Lexicographie, Histoire, Recensions. Número 24, Bèlgica, 2005.

Nuestros Autores

Santiago Montobbio

Santiago Montobbio (Barcelona, 1966) es licenciado en Derecho y Filología Hispánica. En la actualidad es profesor de Teoría de la Literatura en la UNED. La soledad, la muerte, el suicidio es lo que predomina en su obra poética. Su primer trabajo como poeta fue en la *Revista de Occidente*. Ha sido traducido al inglés, francés, italiano, alemán, danés y portugués. También se han publicado versiones de sus poemas en París, Bruselas, Roma, Londres y Nueva York. Entre sus obras figuran: *Hospital de Inocentes* (Devenir, 1989), *Tierras* (Éditions AIOU, 1996), *Ética conformada* (Devenir, 1990), *Los versos del fantasma* (Literal, 2003), *El anarquista de las bengalas* (March Editor, 2005). Ocupa la vicepresidencia de España de la Association pour le Rayonnement des Langues Européennes y es corresponsal en Barcelona de su revista *Europe Plurilingüe*.

El lugar de las mañanas, sí, es el de nunca.
El de jamás y el de nunca. Y lo sabes bien.
Tú que atravesaste madrugadas como cuerpos
sin destino, como cuerpos de sueño que no sirven,
o que a nada, ni a un diminuto calor acercan,
bien o así o desde el dolor de un silencio
sabes que el nombre de las mañanas
por letras misteriosas es tejido
si no es nunca. Lo sabes y cómo lo sabes.
Cómo. ¿Cómo?. Pues ahora por una vez responte:
lo sabes quizá como aquello que en las horas
es de sangre, como el amor quizá lo sabes,
como el amor que es miseria o la soledad
de un cuchillo que en la perdida arena
el rostro de un adiós dibuja; y lo sabes
tal vez también como la lluvia, como la lluvia estúpida
que hace que se va pero como la tierra le da lástima
del todo no se marcha, incansable la danzarina lluvia de

[los versos

y que vuelve y acusa y acribilla
al corazón marchito
y por último quizá lo sabes
como si bastara el mundo, como si algo hubiera que bastara
para poder soportar los insoportables muros
en que jamás consigue florecer la espera,
de este modo es acaso como sabes de esta lluvia,
de la lluvia estúpida ésta, o tu lugar de nunca.

Lluvia

(de *El anarquista de las bengalas*)

Como una derrotada pareja de envejecidos actores
a quienes nada más les queda que contarse
una y otra vez la historia que fue suya
y hoy nadie respira, la historia aquella
de jóvenes rostros y luz antigua
sobre películas que ni los ciegos miran
y en las que sin compás sus nombres
no sospechan del tiempo la venganza,
como actores, como torpes actores retirados
el papel y la mentira se insultan y consuelan
y después se abrazan para tomar
un baratísimo whisky y que les ahogará la voz
en la gris tarde de los despedidos.

A contraluz

(de *El anarquista de las bengalas*)

Algunas noches me persigue un sueño infantil
consistente en que Dios existe y se pone
de mi lado: a través de la música de unos
olvidados padrenuestros llego a todas partes
enlatado y por correo, barrancos de todo soy,
y me arrancan noches, noches de mí, las nocturnas
soledades que me quedan. A tuestas muero,
a tuestas verso, vivo, amo o me vendo.
Animal no o sí niño, a tuestas rasgo.
Y, aunque nunca acabo de saber hasta qué punto
es verdadero el sueño que les cuento, bien podría
tener algo de cierto. Porque la única carne
del hombre es la pregunta.

Algunas noches

(de *El anarquista de las bengalas*)

HEMEROTECA 67

Misèries de la traducció

Tinc 23 anys i, el juny de l'any passat, vaig llicenciar-me en Traducció i Interpretació amb premi extraordinari de fi d'estudis. La traducció literària ha estat sempre el meu somni, malgrat les advertències d'amics i professors, que em repetien: "Està mal pagada; exigeix moltes hores i no està gens valorada". Després d'un any traduïnt -he de reconèixer que estic contenta perquè he pogut traduir llibres, i treballar d'allò que un ha estudiat és sempre un luxe i un plaer-, he vist que tenien raó. La traducció està mal pagada, demana molta dedicació i, al capdavall, és una feina poc valorada. Però a tot i això, que si un és feliç amb el que fa pot ser més o menys suportable, cal afegir la mesquinesa de moltes editorials, que triguen fins a sis mesos o més a pagar. La impotència que un sent quan no cobra una feina i lliurada a temps, tot i els estressants terminis d'entrega, supera de llarg la frustració de les tarifes baixes i el poc reconeixement de la professió, perquè és una injustícia flagrant.

El Grup Enderrock, sense anar més lluny, em deu diners des del mes d'abril per la traducció al castellà d'un llibret d'entrevistes titulat *Serrat, material sensible* i escrit per David Escamilla. No només em deuen diners, sinó que van cedir la meva traducció a Apóstrofe i s'ha publicat amb el nom d'una altra traductora, la qual cosa els eximeix de pagar-me drets d'autor per un llibre que es vendrà a tot Espanya i Llatinoamèrica. Per més que hi insisteixo, no hi ha manera de contactar amb el gerent del Grup Enderrock. I pel que fa a la publicació del llibre, les dues editorials es passen la pilota, donant-me tota mena d'excuses inversemblants. Em revolta veure que a la meva joventut i inexperiència se suma la desprotecció d'una professió que encara viu en les tenebres.

Laura Brasó Fàbregas

La Vanguardia (Cartas al Director),

15 de novembre de 2006

Reporteros sin Fronteras denuncia que hay 139 periodistas encarcelados

Reporteros sin Fronteras (RSF) denunció ayer que hay 139 periodistas encarcelados en todo el mundo por ejercer su profesión. De ellos, el 25% está en China; el 18% en Cuba; el 16% en Etiopía; el 10% en Eritrea; el 5% en Birmania; el 3% en Turquía, y el 23% en otros países. (...)

J. Ors

La Razón, 26 d'octubre de 2006

Sigue la censura en China

Aunque en los últimos dos meses parecía que China levantaba parte de su censura a Internet y permitía el acceso a webs como Wikipedia o Blogspot, la tregua ha terminado, ya que ambos servicios están nuevamente bloqueados, según denuncian en los últimos días los internautas del país asiático. (...)

Aunque el Ministerio de Información chino se niega a dar razones sobre el bloqueo de Blogspot y Wikipedia (entre otras webs), todo parece indicar que responde al hecho de que haya en ambas contenidos sobre materias "críticas" para Pekín. (...)

Efe

La Vanguardia, 22 de novembre de 2006

El català s'ensenya en 19 centres de l'Institut Cervantes

L'Institut Cervantes imparteix classes de català en 19 centres de tot el món en el curs 2006-2007, quan només fa dos anys només ho feia en dos centres, segons va informar ahir al Senat el seu director, César Antonio Molina. El galleg només s'ensenya a París i l'euskera a Múnic i Brussel·les. L'afluència més gran d'alumnes de català és a Berlin, Múnic i Manchester.

Redacció

Avui, 24 d'octubre de 2006

El mundo que aprende español

En Australia y Nueva Zelanda, las lenguas con mayor futuro son el chino mandarín y el español. Hay 60.000 alumnos, 3.000 menos que en Camerún, que, con más de 63.000 estudiantes, han superado al alemán como primera lengua extranjera (...) según *La enciclopedia del español en el mundo*, del Instituto Cervantes. (...)

La mayor demanda de estudiantes de español se concentra en América, con más de siete millones de estudiantes. La cifra se verá brutalmente incrementada cuando del millón de estudiantes de español que registra Brasil se pase a un mínimo de 11 millones en el momento en que se haga efectiva la ley por la que todas las escuelas estarán obligadas a ofrecer la asignatura de español en la enseñanza media. El Ministerio de Educación brasileño estima que serán necesarios en torno a 210.000 nuevos profesores en los próximos años. En Estados Unidos hay más de seis millones de estudiantes, y las expectativas de crecimiento de la demanda se sitúan en torno al 60%. En Canadá, sin embargo, no hay más de 93.000 estudiantes. (...)

En el Viejo Continente estudian español 3,5 millones de alumnos en 38 países. En Francia, con más de dos

millones de estudiantes, el español se ha asentado como lengua extranjera por detrás únicamente del inglés. (...) Italia, con más de 300.000 estudiantes de español, ha tenido un crecimiento del 52% en el número de alumnos universitarios de español. En Suecia (163.000) se ha convertido en el idioma de estudio preferido después del inglés. Y el Reino Unido supera la cifra de 100.000. (...)

E.F.S

El País, 19 d'octubre de 2006

La esencia del Diccionario en 54.000 palabras

(...) El *Diccionario esencial* nace, según afirmó el director de la RAE en su discurso, como "hijuela" del gran diccionario académico, el DRAE, y como "puente entre la edición de 2001 y la 23ª, que, previsiblemente, vendrá a coincidir con el III Centenario de la Real Academia en 2013". Ese es, entre otros, su gran valor: que actualiza y reduce lo fundamental del DRAE, acercándolo a todos los públicos y al proyecto original académico: "Un diccionario para el pueblo", como recordó Víctor García de la Concha. Un paso más en la obstinación de la RAE por "acercar la palabra a la calle". (...) En números redondos, el *Diccionario Esencial* incorpora más de 54.000 artículos (88.000 tiene el DRAE), 110.000 acepciones (190.000) y 13.000 formas complejas (25.000).

Y, en total, son más de 1.000 entradas, 4.000 acepciones y 1.000 notas informativas sobre plurales irregulares o dudosos. "Está insertado dentro de la línea de la grandes obras de la RAE, se llamen Gramática, Ortografía o Diccionario", anunció por la mañana Manuel Seco, académico asesor del proyecto. (...)

El proceso, lento y puntilloso –"no queremos eliminar ni una sola palabra que aún tenga vida y se use en algún lugar de la geografía del español", según De la Concha–, comienza, sin embargo, a dar sus frutos: más de 12.000 acepciones han sido eliminadas al confirmarse su desuso. (...) Humberto López Morales, secretario de la Asociación de Academias de la Lengua, que incluye la española, las veinte hispanoamericanas, la norteamericana y la filipina, destacó ayer que "más del 80 por ciento del *Diccionario Esencial* reúne el vocabulario común a todos los hispanohablantes". (...)

Juan Carlos Rodríguez

La Razón, 14 de noviembre de 2006

Las editoriales buscan en México el mercado de EEUU

Los editores buscan escapar del bache. La 20ª edición de la Feria del Libro de Guadalajara concentra a

decenas de editoriales españolas, en busca de un negocio que se diluye. Primero la crisis económica; después, el crecimiento de la industria editorial mexicana, que ha motivado un descenso de la exportación de libros a este país, que, en todo caso, sigue siendo el mayor mercado hispanoamericano, sólo superado a nivel mundial por Francia (84 millones de euros). (...)

Los datos de Comercio Exterior del Libro, según la Federación de Cámaras de Comercio del Libro (Fedecali), no dejan dudas. En 2005, las editoriales españolas sumaron en México 61 millones de euros, mientras que en 2004, alcanzaron 70, 82 en 2003 y 106 en 2002. Los últimos datos confirman que la cuenta sigue hacia abajo: de 42,5 entre enero y septiembre de 2005 a 37,7 en el mismo periodo en 2006. (...)

Juan Carlos Rodríguez

La Razón, 28 de noviembre de 2006

Los libros del futuro puján en la carrera digital

(...) Arranca el negocio de la digitalización masiva de libros con el acuerdo firmado por la multinacional especializada Kirtas Technologies y el gigante Microsoft que, además del cambio de formato papel a digital, incluye la creación del buscador Live Book Search.

Se estima que hay en juego más de 3.200 millones de libros, distribuidos en las bibliotecas de todo el mundo, susceptibles de ser digitalizados. Y Microsoft no quiere perder el tren frente a Google que ha comenzado a hacer sus pinitos. Google, en colaboración con la Universidad Complutense de Madrid, inició el mes pasado la transformación digital de 300.000 libros de dominio público. (...)

Matías Néspolo

ADN, 30 d'octubre de 2006

El Gobierno libera el precio del libro de texto

El Gobierno aprobó ayer en Consejo de Ministros el Proyecto de Ley de la Lectura, el Libro y las Bibliotecas, que será debatido en el Parlamento. Se trata de una ley, la llamada Ley del Libro, que se había demandado hace tiempo y que era esperada con mucha expectación. (...)

El proyecto de ley que se presentó ayer consolida el precio fijo de los libros, pero establece para los de texto el precio libre, y acaba así con el régimen actual de los descuentos. Ese aspecto, el más polémico y el más decisivo para la supervivencia de la red de librerías (...) se articula en torno a tres grandes objetivos: el impulso de la lectura, que se convierte en el elemento clave con el reforzamiento de los planes de fomento de la lectura: la defensa de la diversidad cultural, proponiendo mecanismos que garantizan una oferta plural, y la moderni-

zación de la definición del libro, con lo que se pretende adecuarlo a la realidad tecnológica actual. (...)

José Andrés Rojo

El País, 4 de novembre de 2006

CEDRO presentó ayer en el Saló del Llibre su programa “Es de libro”

El Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), que agrupa a más de 9.500 escritores, traductores, periodistas, y editores, presentaba ayer en el Saló del Libro un programa educativo enfocado a “fomentar actitudes y comportamientos respetuosos que valoren la literatura, la lectura y la creación”, y el respeto a los diversos derechos de autor; tal y como lo destacó el presidente del Centro, Josep Maria Puig de la Bellacasa. Este programa llamado “Es de libro” ofrece posibilidades para afrontar los problemas cotidianos de los centros educativos a la hora de utilizar libros, revistas y obras de creación. (...)

Redacció

ABC, 24 de novembre de 2006

La SGAE propone a Ayala, Sábato y Delibes para el Nobel de Literatura

El Consejo de Dirección de la SGAE (Sociedad General de Autores y Editores) ha resuelto proponer a la Academia Sueca los nombres de los escritores Francisco Ayala, Ernesto Sábato y Miguel Delibes como candidatos al Nobel de Literatura de 2007. (...)

Redacció

El Mundo, 24 de novembre de 2006

Los editores catalanes advierten a ERC que la política puede frustrar Frankfurt’07

Los editores catalanes temen que la acción de los políticos dé al traste con la presencia de Catalunya en la Feria del Libro de Frankfurt 2007 y se desaproveche la oportunidad de proyectar una imagen colectiva con personalidad propia ajustada a la realidad.

“Si los responsables de Cultura del nuevo Govern prescinden de la industria editorial e ignoran la realidad bilingüe de nuestro país, la actuación catalana en la feria del libro sólo servirá para que ellos se hagan la foto y se cuelguen las medallas. La experiencia de marginación que sufrió el sector en la Feria del Libro de Guadalajara 2004, en la que Catalunya fue invitada estelar, no debe repetirse”, dijo ayer a *La Vanguardia* Antoni Comas, presidente del Gremi d’Editors de Catalunya que participa en la feria de Guadalajara. (...)

Elisabet Sabartés

La Vanguardia, 28 de novembre de 2006

Alquileres contra el libro

Enrique Badosa

ABC, 20 de novembre de 2006

(...) ¿Desaparición, pues, de la librería de barrio, y no por de barrio por importante y necesaria?. En los medios librereros se teme que así sea, y debemos temerle cuantos sentimos la necesidad del libro. ¿Qué se puede hacer ante tal amenaza y sus ya evidentes efectos? Nada en absoluto, como –¡cuán improbable, por no decir imposible!– el Ayuntamiento, la Autonomía, el Estado no se decidan a subvencionar librerías. Una Ley del Libro va a propiciar la lectura, pero esto no conllevará ayudar a que las librerías pequeñas y las no tan pequeñas lleguen a desaparecer. Irán quedando, sólo las muy grandes, sustentadas por firmas editoriales que se lo pueda permitir e incluso ahorrar, a veces, el porcentaje de los distribuidores. (...)

Catalanismo en castellano

Esther Tusquets

La Vanguardia, 6 de desembre de 2006

(...) Me atrevo a decir que muchos catalanes, muchos, queremos una Catalunya que goce de mayor autonomía, que reciba un trato económico más justo, pero queremos una Catalunya bilingüe. Catalunya bilingüe. En cualquier reunión se pasa de una lengua a otra sin que ni siquiera nos demos cuenta. En casa yo hablaba en catalán con mis padres y en castellano con mi hermano, y en la mesa del comedor se mezclaban ambas lenguas sin problema alguno. Hay escritores catalanes que escriben en catalán y escritores catalanes que escriben en castellano. En casos excepcionales, como Pere Gimferrer, el escritor domina con auténtica maestría ambas lenguas. Lo habitual es que seamos bilingües, pero que una de las dos predomine sobre la otra, pero ¿qué hay de malo en esta convivencia de ambas, que además corresponde a la realidad?. (...)

LLIBRERIES A LLATINOAMÈRICA

- Brasil: 1 per cada 107.171 habitants
- Colòmbia: 1 per cada 78.000 habitants
- Mèxic: 1 per cada 67.000 habitants
- Argentina: 1 per cada 48.000 habitants
- Costa Rica: 1 per cada 17.000 habitants
- Espanya: 1 per cada 10.000 habitants

Font: Centro Regional para el Fomento del Libro en América Latina
2006